

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1828.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Πρὸς τοὺς κατὰ τύπον Ἐπιστάτας τῶν
Δασμοτελωνείων.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 7,430 διαταγῆς τῆς
Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου, ἀπαγορεύεται ἡ εἰσαγωγή τοῦ
ξενικοῦ ἄλατος καθ' ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν.

Μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς σήμερον, ἂν ᾔθελε συλ-
ληφθῇ ξενικὸν ἄλας, εἰς ὅποιονδήποτε μέρος τῆς Ἑλλάδος
ἀδιερχόμενον, θέλει δημεύεσθαι πρὸς ὄφελος τοῦ Ταμείου.

Διορίζονται οἱ κατὰ τόπους Ἐπιστάται τῶν Δασμο-
τελωνείων νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς δια-
ταγῆς ταύτης.

Εἰδοποιοῦνται καὶ οἱ κατὰ τὰ διάφορα τμήματα ἑκ-
τακτοὶ Ἐπιτροπῆ νὰ συνεργήσουν εἰς τὴν ἀκριβοῦς τῶν δια-
τακτομένων ἐκπλήρωσιν.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1828.

Ἡ Ἐπὶ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῇ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ο ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ

Πρὸς τοὺς Χιλιάρχους, Ἀρχηγούς καὶ Λο-
ποὺς Ἀξιωματικούς τοῦ στρατοῦ

Διακηρύττει.

Αἱ εὐχαὶ ὅλων ἐκπληροῦνται τέλος πάντων. Ἦλθεν ἡ
ποῦ, κατὰ τὴν ἀπείαν κινούμεθα, διὰ νὰ βοηθήσωμεν τοὺς
ἐκπληροῦντας συμπολίτας εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἀνατο-
λικῆς Στερεᾶς μας. Αἱ σημαντικαὶ ἀφορμαὶ τῆς μέχρι τοῦδε
ἐργασίας γνωρίζονται, αὐταὶ κατέβλησαν ὅλους, ἀλλὰ δὲν
περὶ τῶν διὰ τὰς ἀνωφελεῖς ἐκβάσεις των.

Δόξα ἀθάνατος πρὸς τοὺς φιλαυθρώπους Μονάρχας τῆς
Ἑλλάδος! Αὐτοὶ ἀποκατέστησαν τέλος ἐλεύθερον τὸ κατα-
πατούμενον ἀπὸ τοῦ Ἀγαθῆς ἑδαφὸς τῆς Χερσονήσου.
Κινούμενοι ἡμεῖς ἀπὸ τὰς αὐτὰς ἀρχὰς τῶν μεγάλων εὐερ-
γῶν των, ἐλπίζομεν βεβαίαν τὴν γενναίαν συνδρομὴν των
καὶ δι' ὅλην τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα. Ἡ Στερεὰ Ἑλλὰς ὑπ-
εχάρησε μὲν πρὸς καιρὸν εἰς τὴν δεινότητα τῶν μεγάλων
περιστατικῶν της, ἐπέσφην ἄλλως αἵματα πολῦτιμα εἰς
τὸ θυσιάζειν τοῦ κοινῆς ἀγῶνος, καὶ ὑπέφερεν εἰς τόσους
χρόνους ὅλα τὰ διδόμενα βάρη τῶν κατὰ συνέχειαν ἐπιδρα-
νῶν τῶν Τούρκων.

Ἀλλὰ, διὰ νὰ ἀξιωθῇ αὐτὴ τὴν πολῦτιμον συμπαθειάν των,
χρεωστοῦμεν προκαταρκτικῶς νὰ ἐνεργήσωμεν ἡμεῖς ὅτι
συγχωροῦν αἱ μικραὶ δυνάμεις τοῦ ἔθνους, μ' ὅλην τὴν χρειώδη
ἐκκρίνειαν καὶ τάξιν. Τοιαύτη εἶναι ἡ φύσις τοῦ ἀγῶνος,
ὅτι ὅποιον ἐμβαίνομεν καὶ πάλιν.

Χαίρει μεγάλη πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλ-

λάδος! Ἐπεριποιήθημεν ὡς τώρα μ' ὅλους τοὺς δυνατοὺς τρό-
πους τοῦ Ταμείου, ἐφωδιάσθημεν μ' ὅλα τὰ χρειώδη μέσα,
καὶ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ μὴν ἔχωμεν τελείαν βεβαιότητα καὶ
διὰ τὴν ἀκόλουθον προμήθευσιν ὅλων τῶν ἀναγκαίων.

Ἀποδίδων καθεὶς ἐξαιρετὸν εὐγνωμοσύνην εἰς τὴν πατρικὴν
ἐν γένει πρόνοιαν τῆς Ἐξοχότητός Του, νὰ ἀναλωθῇ τὴν
σπάθην ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν εὐχῶν του καὶ ὑπὸ τὸν πάτριον
ἐνθουσιασμόν, ἐμπροσθεν τοῦ ὁποῦ ἐκρημνίσθησαν πολλάκις
κολοσσαῖαι Τουρκικαὶ δυνάμεις, νὰ ἐνδείξῃ πρὸς ὅλον τὸ
ἔθνος τὴν ἀξιοτίμον ἀπόφασίν του, καθόσον ἀποδλέπει τὴν
βοήθειαν τῶν ἔξω ἐπαρχιῶν, κατὰ τῆς ἀπαράδειγματίστου
τυραννίας.

Ἡ κίνησις ὅλων τοῦ στρατοῦ γίνεται τὴν τετάρτην (24
ἡμέραν τοῦ παρόντος).

Ἡ ἐπισυναπτομένη διαταγὴ προσδιορίζει τὸν τρόπον τῆς
ἐνώσεως τῶν σωμάτων, καὶ τὸν ὅποιον θέλουσιν ἀκολουθήσει
δρόμον.

Εἰδικὴ δὲ διάταξις θέλει κανονίσει τοὺς τρόπους τῶν ὁδο-
ποριῶν, τὰ ασφαλιστικὰ μέτρα καὶ τὰ χρέη, εἰς τὰ ὅποια
ὑποβάλλονται ἤδη καὶ ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται.

Ἐξεδόθη ἐν τῷ Γενικῷ Στρατοπέδῳ τῶν Μεγάρων, τῇ
21 Ὀκτωβρίου 1828.

Ὁ Στρατάρχης
Α. ΓΥΝΑΛΑΝΤΗΣ.

Εἶναι ψευδὴς ἡ εἰδήσις, τὴν ὁποίαν ἀνεφέραμεν εἰς τὸ 72
φύλλον τῆς ἐφημερίδος μας παρὰ τοῦ Γαλλικοῦ Ταχυδρόμου,
περὶ τοῦ ναυαγίου τοῦ Ῥωσικοῦ πλοίου La Fère Cham-
penoise. Τὸ δικροτον τοῦτο φέρον τὸν ναύαρχον Ρικάρδον
ἀπειπάσθη ἐκ τοῦ λοιποῦ Ῥωσικοῦ στόλου ἀπὸ μίαν τρι-
κυμίαν, τὸ ὅποιον ἐγέννησε τὴν φήμην τοῦ ναυαγίου.

Ἡ νέα αὕτη Ῥωσικὴ μοῖρα ἠνώθη ἤδη μὲ τὸν στόλον τοῦ
ναυάρχου Κόμητος Εὐδύνου, καὶ λέγεται ὅτι ἔχει διαταγὰς
νὰ φερθῇ πολέμιος κατὰ τῆς Τουρκίας, ἀφοῦ ἡ Πόρτα δὲν
θέλει ν' ἀναγνωρίσῃ καὶ τὴν Ῥωσίαν ὡς μίαν τῶν μετολαβου-
σῶν δυνάμεων εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Νεοβοράκου (τῆς Ἀμερικῆς), 1^η Αὐγούστου Ν.

Περουβιανὰ στρατεύματα εἰσέδραμον χωρὶς τινος διακη-
ρύξεως πολέμου εἰς τὴν χώραν τῆς Κολουβίας. Εἰς τὴν ἀ-
προσδόκητον ταύτην περίστασιν ὁ Βολιβάρος διεύθυνε πρὸς
τοὺς Κολουμβίους ἐνεργητικὴν τινα προκήρυξιν, διὰ τῆς ὁποίας
καλεῖ εἰς τὰ ὅπλα ὅλους τοὺς συμπολίτας των. Ἡ ἐπὶ κεφαλῆς
των παρουσία του, λέγει, θέλει εἶναι τὸ σύνθημα τῆς μά-
χης. « Δὲν θελω ἀναμνηθῆναι ἐνταῦθα, προσέειπε ὁ ἀρχὼν τῆς
πολιτείας, ὅλα τὰ ἐγκλήματα, τῶν ὁποίων οἱ ἀγνεῖς ἐχθροί
σας ἀποκατεστάθησαν ἐνοχοί. Τοῦτο ᾔθελε χρειασθῇ πάλιν
καιρὸν, καὶ ᾔθελεν εἶναι πολλὰ λυπηρὸν, καὶ σεῖς δὲν ᾔθέ-
λατε δυνεθῆναι νὰ κρατήσετε τὴν ἀγανάκτησιν σας εἰς τὴν κατ-

μησιν τῶν κακουργημάτων. Ἐξολοθρεύσωμεν τοὺς ἀθλίους
ἐκείνους, οἵτινες κατεπάτησαν τὸν κατώφλιον τῆς πολιτείας
καὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς πατρίδος· θυσιάσωμεν τοὺς θεοή-
λους, οἵτινες ἔρχονται νὰ μιάνωσι τὴν ἁγίαν γῆν, ἥτις ἐ-
γέννησε τόσους ἥρωας.....»

Ἐκ Λονδίνου, 12 Σεπτεμβρίου.

Αἱ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες λέγουν ὅτι ὁ λόρδος Ἐϋτεσβουρὴς
παρόρθησεν ἐκ μέρους τοῦ Ῥωσικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ
κυβερνήτορος Νικολάου αὐτοπροσώπως τὴν διακήρυξιν ὅτι
ἡ Ῥωσσία δὲν ἔχει κανένα σκοπὸν αὐξήσεως. Δὲν ἦτον
ἀναγκαῖον νὰ ὑπάγῃ εἰς Ὀδησσὸν ὁ λόρδος Ἐϋτεσβουρὴς
δὲν νὰ κατορθώσῃ ταύτην τὴν διακήρυξιν, ἐπειδὴ αὕτη εὐ-
ρεσκατεῖται εἰς τὸ Ῥωστικὸν κήρυγμα. Ὑποθέτομεν λοιπὸν
ὅτι ὁ λόρδος Ἐϋτεσβουρὴς θέλει ἐπιτύχει ἐτι σαφεστέρας
ἐξηγήσεις περὶ τῶν σκοπῶν τῆς Ῥωσσίας ὡς πρὸς τὰ δια-
πορήματα, τὰ ὅποια ἄφησε τὸ κήρυγμα, καὶ πρὸ πάντων
ὡς πρὸς τὰ μέσα, τὰ ὅποια ἡ Ῥωσσία προτίθεται νὰ μετα-
χειρισθῇ διὰ νὰ τύχῃ τῶν ασφαλειῶν εἰς τὴν διὰ τοῦ Βοσ-
πόρου ἐλευθέραν ἐμπορείαν της, τὰς ὁποίας διεκήρυξεν ὡς
ἀναποφεύκτους προοιμιάσεις εἰς πᾶσαν περὶ εἰρήνης συνθήκην.

Ὑποθεθέντος ὅτι ἡ Ῥωσσία δὲν θέλει νὰ ἐκτείνῃ τὴν
γῆν της, ἔπρεπε μετὰ τὸν πόλεμον ν' ἀποχωρήσῃ χωρὶς
ἄλλας ασφαλείας παρὰ τὰς περιεχομένας εἰς τοὺς ὁρισμοὺς
τῶν παλαιῶν συνθηκῶν, καὶ τότε ὁ πόλεμος θέλει εἶναι παρά-
λογος καὶ ὄχι πολλὰ ἐνδοξος. Ἀλλ' εἴαν ἡ Ῥωσσία ἤθελε
ζητήσῃ ἄλλην ἐγγύησιν, ποῦ ἡδύνατο νὰ τὴν εὕρῃ, εἴαν δὲν
καταλάβῃ ὅποιονδήποτε μέρος τῆς Ὀθωμανικῆς γῆς;

Ἐκεῖνο δὲ ἀποκαθιστᾷ δύσκολον τὴν θέσιν τῶν ἄλλων
Δυνάμεων τῆς Εὐρώπης, ὅτι φανεῖται ὅτι ἀναγνωρίζουν τὴν
δικαιότητα τοῦ πολέμου, καὶ ἐπομένως τοῦ προκειμένου, δὲν
δύνανται νὰ ζητήσωσιν ἀπὸ τὴν Ῥωσσίαν ν' ἀφήσῃ τὸν πό-
λεμον προτοῦ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπὸν του, καὶ ὅμως ὁ σκοπὸς
οὗτος δὲν συνάδει οὐδαμῶς μὲ τὴν ὑπαρξίν τοῦ Ὀθωμανικοῦ
Βασιλείου, ὡς Δυνάμεις ἀνεξαρτήτου.

Βάλλοντες τὴν Πόρταν ὑπὸ τὴν ἐπιτροπείαν τῶν Δυνά-
μεων τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, ἦτο δυνατόν νὰ δώσωμεν εἰς
τὴν Ῥωσσίαν ἐγγύησιν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἐμπορίου της.
Οἱ ἐν τῇ Εὐρώπῃ Μωαμεθανοὶ ἤθελον εἶναι τότε εἰς τὴν θέσιν
τῶν ὑποδεεστέρων τῆς Ἰνδίας Δυνάμεων ὑπὸ τὴν προστασίαν
τῆς Ἀγγλικῆς ἐταιρίας. Τινὰ τῶν φρουρίων των ἤθελον
παραδοθῶσιν εἰς ξένας φρουράς, αἵτινες ἤθελον χρησιμεύει
ἐν ταύτῳ ὡς ἐγγύησις ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῶν συνθηκῶν,
καὶ ὡς προστασία κατὰ τῶν πολεμίων σκοπῶν τῶν ἄλλων
ἐπικρατειῶν. Ἀλλ' ὅμως δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ κατορθωθῇ
ὥστε ἡ Πόρτα, ἐνῷ ἀκόμη ἔχει δύναμιν, νὰ ὑποταχθῇ εἰς
παρόμοιον συμβιβασμόν· ἐπὶ πᾶσι δὲ εἶναι πιθανὸν ὅτι ἡ
Τουρκία θέλει τελευταῖον καταστήσει εἰς τοῦτο.

[Σφαίρα καὶ Περιγηγητής.]

— Ὁ Ταχυδρόμος λέγει ὅτι ἡ Ῥωσσία δὲν θέλει νὰ κάμῃ
κατακτήσεις, ἀλλὰ ζητεῖ ὥστε οἱ Τούρκοι νὰ τὴν ἀποζη-
μιώσωσιν τὰ ἐξόδα τοῦ πολέμου, νὰ ἐκτελέσωσιν τὴν συνθήκην
τοῦ Ἀκκερμανίου καὶ ν' ἀφήσωσιν ἐλευθέραν τὴν ναυτιλίαν
τοῦ Εὐξείνου Πόντου. Τὴν δὲ ἐλευθερίαν τῆς τοῦ Εὐξείνου
Πόντου ναυτιλίας δὲν δύναται τις νὰ βεβαιώσῃ, κατὰ τὸν
Ταχυδρόμον, εἰμὴ καταστρέφωσιν ὅλα τὰ φρούρια τῶν δύο
τοῦ πορθμοῦ πλευρῶν ἀπὸ τῆς εἰσόδου τοῦ Εὐξείνου Πόντου
μέχρι τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὅλα τὰ φρούρια τὰ ἐπὶ
τῶν παραλίων τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου. Ὁ

Ταχυδρόμος ἤθελεν, ὥστε νὰ γένη τρόπος νὰ ἐμποδισθῇ
ὁ διάπλους τοῦ σημαντικοῦ ἐκείνου πορθμοῦ εἰς ὅλων τὰ
ἔθνων τὰ πολεμικὰ πλοία.

Ἐκ Παρισίων, 17 Σεπτεμβρίου.

Ὁ Ἀντιναύαρχος Ροσαμέλ μέλλει ὁσονούπω νὰ ἀπε-
πλεύσῃ ἐκ Τουλῶνος ἐπὶ τοῦ δικρότου Τριαίνης διὰ
νὰ ὑπάγῃ νὰ τεθῇ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑποναύαρχου
Κ. Δεριγνῆ.

Ἡ ἀπὸ τοὺς πολλοὺς πόνους πειραχθεῖσα ὑγεία τοῦ
Κ. Δεριγνῆ ἡδύνατο μόνον νὰ κάμῃ τὸν ἄνδρα νὰ ἐπι-
στρέψῃ εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἀλλ' εἰμεθα μακάριοι ὅτι δι-
νάμεθα ν' ἀναγγεῖλωμεν ὅτι τὴν σήμερον εὐφραστῇ καὶ
ἐπομένως δὲν εἶναι λόγος περὶ ἀντικαταστάσεως ἄλλου
εἰς τὸ ἀξίωμα, κατὰ τὸ ὅποιον ἔκαμε τόσον μεγάλα
ὑπηρεσίας καὶ θέλει δυνηθῇ νὰ κάμῃ ἐτι σημαντικώτερας.

(Moniteur.)

Ἐξ Ὀδησοῦ, 26 Αὐγούστου.

Μανθάνομεν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Πασκευίτς ὅτι, ἐν-
ἔκινει μέρος τῶν στρατευμάτων του εἰς τὴν σατραπίαν τῆς
Ἐρζερουμ, ἔστειλεν ἄλλας μοῖρας κατὰ τῶν φρουρίων
Ἀκαλτζικίου καὶ Ἀρδανεστίου, τὰ ὅποια καὶ ἐκυρίευσαν
αἰφνηδίνως. Τὰ δύο ταῦτα φρούρια, χρησιμεύοντα μετὰ τὴν
Πότι ὡς ὀρμητήρια, ἀποκαθίστανται ἐπωφελέστατα καὶ
ἐξασφαλίζουν εἰς τὸν στρατηγὸν Πασκευίτς τὴν ἀποστολήν
τῶν ἀναγκαίων βοηθημάτων.

Ἐκ Στεφανουπόλεως τῆς Τρανσυλβανίας, 26 Αὐγούστου.

Αἱ ἐκ Βουκορεστίου εἰδήσεις ἀπὸ 22 ἀναφέρουν ὅτι οἱ
Τούρκοι ὑπὲρ τοὺς 20,000 τὸν ἀριθμὸν ἔκαμον τὴν 18
Αὐγούστου ἐκ Καλαφάτ (κατέναντι τοῦ Βιδδινίου) ἐξοδὸν
κατὰ τοῦ ἐν Γαλέντζ Ῥωσικοῦ στρατεύματος, ἀπὸ τῆς
ὁποίας βιασθέντες οἱ Ῥῶσοι ἀπεχώρησαν εἰς τὸ ἐν Κζορὸν
περιχαρακωμένον στρατόπεδον. Κάκει δὲ προσεβλήθησαν
ὀρμητικῶς τὴν 19, ἀλλ' ὅμως ἡδυνήθησαν ν' ἀνθέξουν κατὰ
τοῦ ὑπερέχοντος ἀριθμοῦ τῶν Τούρκων. Ἐν τούτοις δ' ἐκυ-
ρίευσαν οὗτοι εἰς τὸ πρῶτον στρατόπεδον πολλὰ ἐφόδια, ὡς
ὡς 10,000 ὀκάδες παξημαδίου, 40,000 ὀκάδες σίτου,
πολλὰς προνομὰς καὶ πάμπολλην ξυλικὴν, λέμβους, πλοιάρια
καὶ ἄλλας ὕλας προσδιωρισμένας εἰς κατασκευὴν γεφύρων
ἐπὶ τοῦ Δουνάβητος· τέλος πάντων κάμποσας χιλιάδας βοῶν,
τὰ ὅποια ὅλα μετεκόμισαν εἰς Βιδδινιον.

Τὸ τμήμα τοῦ Μεδδίζ ἕως εἰς τὴν πόλιν Κιζήρνες ὅτι
τῇ Μικρᾷ Βλαχία ἐλεηλατήθη κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν
καὶ ἐδοκίμασαν μεγίστην ἀνησυχίαν εἰς Κραϊόβαν. Ἀλλ'
ἐπειδὴ ἔπειτα ὁ στρατηγὸς Γεῖσμαρ ἔλαβεν εὐθὺς βοήθειαν
ἐκ Καρακάλ καὶ ἄλλων μερῶν, ἐλπίζεται ὅτι τὸ τόλμημα
τῶν Τούρκων δὲν θέλει φέρεי ἄλλα ἐπακόλουθα.

[Αὐστρ. Παρατηρητής.]

Ἐξ Ἰασίου, 30 Αὐγούστου.

Ἀπὸ τῆς 26 δὲν διέβη κανὲν στρατιωτικὸν σῶμα διὰ τὴν
πόλεώς μας, ἀλλ' ἡ διοίκησις τῆς Μολδαβίας ἔλαβε τὴν
εἰδήσιν ὅτι τὴν 2 Σεπτεμβρίου θέλουν ἔλθῃ ἐνταῦθα 2
συντάγματα πεζικοῦ. Αἱ ἐν Βατλυσχὰν εὐρισκόμεναι στρα-
τιωτικαὶ μοῖραι ἔλαβον νέαν διεύθυνσιν καὶ διαταγὴν διὰ
ταχυδρόμον νὰ ὑπάγωσι διὰ τῆς συντομωτέρας ὁδοῦ εἰς
Συλήστριαν. Αἱ δύο αὗται μοῖραι διοικούνται ἀπὸ τοὺς στρα-
τηγοὺς Βυδβέργον καὶ Δασχτόφ.

(Ἐφημ. Αὐγούστης.)

*Εκ Βουκορεστίου, 26 Αυγούστου.

Τὰ ἀναμενόμενα βιηθητικά στρατεύματα δὲν ἀπέχουν πολλοὺς ἡμέρας ἀπὸ τῆς πόλεως, μὰς εἰμὴ 15 ὥρων ὁρμον, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἀφίξις των θέλει καταπαύσει ὅλας τὰς ἐκ τῆς Μικρᾶς Βλαχίας ἐκδημαί.

*Εκ Κραϊόδας, 22 Αυγούστου.

Διέχομεν τέλος πάντων πλέον ἀνησυχίας. Ὁ στρατηγὸς Γκισκάρ κατάρθωσε νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς Τούρκους καὶ, μετὰ μικρὰς μάχας, νὰ τοὺς κλείσῃ εἰς τὸ ἐν Καλαφάτ στρατοπέδον των.

[Γαλλ. Εφημ.]

Διατριβὴ περὶ Δικαστηρίων.

Ἐπεὶ θέλουσιν συστηθῇ τὰ Δικαστήρια; Τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς ἐκαστοῦ ἀπὸ τινος καιροῦ πολλοὺς ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας, τοὺς μὲν διὰ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἴδωσιν εἰσαγμένην εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἀπ' ἀρχῆς πολυμένην νόμιμον δικαιοδοσίαν, τοὺς δὲ διὰ τὰς διαφορὰς, τὰς ὁποίας ἔχουν νὰ καθυποβάλωσιν εἰς τὴν κρίσιν των Δικαστηρίων. Ἀλλ' αἱ ὑποθέσεις αὗται ἔλαβαν τὴν ἀρχὴν των ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πρὸ τῆς ἐθνεγερσίας, καὶ ὅχι ὀλίγοι εἶναι καὶ αἱ ἐντὸς αὐτῆς γεννηθεῖσαι. Αὗται ὑποθέσεις εἶναι συμπεριπεπωλεγεμέναι ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ περιστάτικα τοιαῦτα, τὰ ὁποῖα δὲν ἦτον εἰς τὴν θέλησιν τοῦ ἐκάστου νὰ τ' ἀποφύγῃ. Ἦσαν ἀφευκτὰ ἐπακολουθήματα ἀνάγκης, καὶ ὁ νόμος, ἐκτὸς ὅτι δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἀποσθενερὸν δύναμιν, οὔτε ἠμποροῦσε νὰ προνοήσῃ δι' ὅλα αὐτὰ. Τολμῶ λοιπὸν νὰ ἐρωτήσω. Ἐὰν τὰ Δικαστήρια αὐτὰ, ὡς ἔλαβον ἐναγκαλισθῶσιν τὰς πρὸ τῆς συστάσεως των κρίσεως, θέλουσιν ἄρα γε δυνηθῇ νὰ ἀπολαύσωσιν τὸν κύριον σκοπὸν των, δηλαδὴ νὰ ἀποδώσωσιν τὸ δίκαιον εἰς τὰ μέρη, χωρὶς νὰ παρεκτρέπωσιν ἀπὸ τὰς ἀπαιτούμενας νομικὰς διαλυπώσεις, καὶ μὲ πλήρη ἀνάπαυσιν τῆς συνειδήσεως τῶν δικαστῶν; Ἐγὼ δὲ νομίζω ἀδύνατον, ὅσον καὶ ἂν ὑποτεθῶσι νομικοὶ, ἐμπειροὶ καὶ εὐσυνειδήτοι οἱ μέλλοντες δικασταί. Διὰ νὰ μὴν ἐκτείνωμαι εἰς δεξιὰς ἐξ ὑποθέσεως, φέρω αὐτὰ τὰ πράγματα εἰς μαρτυρίαν τῶν λεγομένων. Ἀς ἐρωτήσῃ, ὅστις θέλῃ, τοὺς χρηματίσαντας τὸ ἔτος τοῦτο μέλη τῆς Ἀντιβαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς, καὶ θέλει εὐκόλως πληροφορηθῇ εἰς τὴν δεινὴν θέσιν εὐρέθησαν πολλάκις διὰ τὴν ὁποίαν ἐμελλον ἐκδῶσιν ἀπόφασιν εἰς τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος ὑποθέσεις. Ὁ σημεῖωσε ὅτι αἱ διαδικασίαι αὗται περιωρίζοντο μόνον εἰς τὰς θαλασσινὰς διαφορὰς, αἱ ὁποῖαι ἔλαβαν ἀρχὴν ἐντὸς τῆς ἀναστασεως, καὶ ἐπομένως τοιοῦτον στάδιον ἦτον ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸν διὰ τοὺς κριτάς. Ἀλλ' ἂν ὑποτεθῇ διὰ μιαν στιγμὴν, ὅτι οἱ μέλλοντες δικασταὶ θέλουσιν εὐτυχῆσαι νὰ ἐφαρμόσωσιν τὸν νόμον εἰς ὅλας τὰς ὑποθέσεις. Ἐἶναι τάχα δίκαιον, καθὼς ὁ Γάλλος καὶ ὁ Ἀγγλος σήμερον εἰς τὰς πατρίδας των, νὰ καταδικασθῇ ἐπίσης καὶ ὁ Ἕλληνας, ὅποτε ἄλλος ἐφυγε γυμνὸς ἀπὸ τὴν Τουρκίαν διὰ ν' ἀποφύγῃ τὴν σφαγὴν, ἄλλον ἐδήμυσαν εἰς τὴν Τουρκίαν τὰ κτήματά του, ἄλλον, διὰ νὰ τρέξῃ εἰς τὸν ἀγῶνα, ἐγκατέλιπε τὰ ἔγγραφα καὶ τὰς ἀποδείξεις του, ἢ τοῦ ἐπωρπολήθησαν ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν, ἄλλον, ὅτι ἐξηγόρασε μὲ τὰ λείψανα τῆς περιουσίας του τὴν ἀναποδισθεῖσαν οἰκογένειάν του, στερεῖται ἄλλων μέσων, καὶ ἀποβλήσκει; Δὲν φρονῶ νὰ εἶναι κανεὶς μὲ μικρὰ ἀνθρωπισμοῦ ἀνθρώματα, ὅστις ἀποφασίζει νὰ δώσῃ τόσον εὐκόλως τὴν περὶ τοιούτων πραγμάτων ψήφον του. Ἀλλὰ πῶς ἔχουν νὰ ἀποβῇ καὶ νὰ τελειώσωσιν αὐταὶ αἱ ὑποθέσεις; Ἡ ἐρώτησις αὕτη εἶναι πολλοῦ λόγου ἄξια, καὶ διὰ ν' ἀποκριθῇ δὲν πρέπει, νομίζω, νὰ τὸ κάμῃ παρὰ μὲ εὐλάβειαν καὶ

μὲ σπουδαίαν συζήτησιν, μήπως εὐρεθῇ ὁ μέσος ὁρος καὶ ἐπειδὴ πάντος Ἕλληνας χρέος ἀπαραίτητον εἶναι νὰ παρρησιάζεται, ὅταν πρόκειται λόγος περὶ των κοινῶν συμφερόντων, διὰ τοῦτο προτείνω μιαν ἀπλὴν γνώμην ἐπὶ σκοπῷ νὰ δώσω αἰτίαν εἰς τοὺς ἐπιστημονικωτέρους καὶ ἐμπειροτέρους, νὰ λαλήσωσι διεξοδικώτερον καὶ καταλληλότερον περὶ ἀντικειμένου τόσον σπουδαίου.

Φρονῶ λοιπὸν ὅτι συμφέρεται:

Πρῶτον. Τὰ Δικαστήρια, τὰ ὁποῖα μέλλουν νὰ συστηθῶσιν, νὰ δικάζωσι, κατὰ τοὺς παραδεχθησομένους νόμους, μόνως τὰς ὑποθέσεις ἐκεῖνας, ὅσαι γεννηθῶσι μετὰ τὴν σύστασιν των Δικαστηρίων, καὶ μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῶν προσδιορισθησομένην προθεσμίαν. Τοιουτοτρόπως καὶ οἱ δικάζόμενοι θέλουσιν γνωρίζει, ποῖοι νόμοι θέλουσιν τοὺς δικάζει, καὶ οἱ δικασταὶ εἰς ποίους νόμους θέλουσιν ἐπιστηρίζεσθαι, καὶ ποίους δικαστικούς τύπους θέλουσιν ἀκολουθεῖ. Ὁ τρόπος οὗτος ἀσφαλίζει τὸ δίκαιον τοῦ πολίτου καὶ τὴν ὑπόληψιν πρὸς τὸν δικαστὴν, καὶ στηρίζονται καὶ ἠθικῶς τὰ ἱερώτατα αὐτὰ καταστήματα.

Δεύτερον. Διὰ τὰς διαφορὰς τῶν Ἑλλήνων τὰς πρὸ, καὶ ἐντὸς τῆς ἐθνεγερσίας μέχρι τῆς συστάσεως των Δικαστηρίων, νὰ διορίσῃ ἡ Κυβέρνησις μιαν πενταμελὴ ἐπιτροπὴν μὲ τοὺς ἀναγκαίους γραμματεῖς, ἐκλελεγμένους ἀπὸ τὰς διαφόρους τάξεις τῶν Ἑλλήνων, ἄνδρας μὲ σύνεσιν, μὲ πείραν καὶ, πρὸ πάντων, μὲ ἀρετὴν, ἢ ὁποῖα ἐπιτροπὴ διαμένουσα, ὅπου καὶ ἡ Κυβέρνησις, νὰ κρίνῃ ἀνεκκλήτως ὅλας τὰς διαφορὰς αὐτάς, ὀδηγουμένη εὐσυνειδῶς ἀπὸ τὰς περιστάσεις τῶν διαφορομένων, καὶ, εἰ δυνατόν, συμβιβάζουσα μᾶλλον ἢ δικάζουσα τὰς διαφορὰς. Τοιουτοτρόπως τὰ διαφερόμενα μέρη θέλουσιν βλέπει εἰς τὰ ὑποκείμενα των κριτῶν τόσους εἰρηνοποιούς ἐξισαστάς, χωρὶς νὰ ἀπαιτοῦν ἀκρίβειαν δικαστικὴν, καὶ οἱ ἐπιτροπεύοντες θέλουσιν ἔχει ἐλαφρὰν τὴν συνειδήσιν των, ὅτι ἔκριναν ὅχι μὲ ἀσυμπαθὴ ἀυστηρότητα κατὰ των κριτῶν τὸ χρέος, ἀλλὰ μ' ἐκείνην τὴν εὐσυνειδήσίαν, τὴν ὁποίαν ἀπαιτοῦσιν ἀνώμαλοι καὶ ἀπὸ ἀνωμάλους περιστάσεις γενώμενοι ὑποθέσεις. Ἐχει καὶ ἄλλο μέγα καλὸν αὐτὸ τὸ ἐπιτροπεύοντες ὅτι, ἐπειδὴ σύγκειται ἀπὸ τοιούτους ἐν ἀρέτους ἄνδρας, καὶ ἐπειδὴ θεωρεῖ αὐτὸ μόνον ὅλας αὐτοῦ τοῦ εἶδους τὰς ὑποθέσεις, οἱ κρινόμενοι δὲν ὑπόκεινται ἐξ ἐνὸς μέρους εἰς των πολλῶν Δικαστηρίων τὴν ἐνδεχομένην ἀντίφασιν, καὶ ὠφελούνται ἐκ τοῦ ἄλλου ὅχι ὀλίγον ἀπὸ τὴν πείραν των κριτῶν διότι κατ' ἐξακολουθήσιν θέλουσιν ἐπεξεργάζεσθαι αὐτοὶ μόνον ὅλας αὐτοῦ τοῦ εἶδους τὰς ὑποθέσεις.

Εἴθε τὸ μικρὸν δοκίμιον τοῦτο νὰ δώσῃ αἰτίαν εἰς ὠριμωτέρας σκέψεις, περὶ πραγμάτων, τὸ ὁποῖον θέλει προξενήσῃ τὴν εὐχαρίστησιν καὶ ὁμόνοιαν των πολιτῶν, ἐὰν διοργανισθῇ μὲ τρόπον ἀνάλογον πρὸς τὰς περιστάσεις των Ἑλλήνων!

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1828.

Λουκάς Γάλλης.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ.

Διὰ παρημελήθησάν ποτε τὰ νομιζόμενα μικρὰ, ἀνευ τῆς ἀποτυχίας των μεγάλων. Τοῦτο ἐπαληθεύει τόσον πλέον, ὅσον τὰ ἔθνη δὲν ἀπεμακρύνθησαν παρὰ ἀπὸ τὴν ἀφελήριαν τῆς νηπιωμαθείας των γραμμῶν καὶ ἔργων δὲν ἐξαιρούμεθα τούτων. Εἶναι ἡ γλῶσσα πρὸς ταῦτα ἐν γένει ἐκάστου, ἀλλ' ἰδίως ἡ ἡμετέρα Ἑλληνική, ἡ ἀρχὴ τῆς σπουδῆς, ἡ κρηστὴς των θεωρητικῶν, των πρακτικῶν καὶ

μηχανικῶν μας γνώσεων, τῆς ἐποίας ἡ μαθητευσίς τοῦτο καὶ ἔπρεπε νὰ μεθοδεύεται. Καὶ ὅμως πῶς ἀσκάσεται μεταξύ μας! — Οἱ πεπαιδευμένοι τοῦ αἰῶνός μας (δοῦσα καὶ τιμὴ εἰς τοὺς ἀγῶνάς των!) κατακραυγάζαντες ἐνίσχυσαν τέλος πάντων ν' ἀποσείσουν τὸν καθιδρυθέντα τοῦ παχυλοῦ γραμματικισμοῦ ἀρχαιότροπον ἔργον, καὶ τὰς ὁρθὰς τῆς Γραμματικῆς δοξασίας ἀντικατέστησαν, καθύσων εἰς τὴν θεωρίαν ἀπόκειται· τὸ πραγματικόν τῆς ὁμως, ἡ προοδικὴ ἐφαρμογὴ τούτων ἐπὶ τὴν ἡλικίαν, ὁλοτελῶς ὠλιγορήθη· ἴσως διότι τοῦτο φαίνεται ἐτελὲς ἀντικείμενον, καὶ ὅμως ἔχει μεγάλα ἀποτελέσματα· ἴσως διότι ἐνομισθῇ παραπολὺ τετριμμένη ὑπόθεσις· καὶ κατὰ τοῦτο ὁ λογικὸς ἠθέλην ὁμοιάζει τὸν φυσικὸν παρατηρητὴν, ὅστις, ἐκεῖνα ἴσῃ ὄντι δὲν βλέπει ἢ συγκεχυμένως ἀκούει, τὰ ὅποια παραπολὺ πλησιάζει εἰς τὴν ὁράσιν ἢ ἀκοήν του. Ἀλλ' ἴσως παρημελήθη, πολὺ πιθανώτερον, διότι ἐνεπιστεύθησαν τοῦτο εἰς τοὺς πραγματικὸς διδασκάλους.

Τὸ ἐπραγματοποίησαν οὗτοι; Ἀς ἔμβῃ τις δι' ὀλίγον εἰς τὰ διδασκαλεῖά μας, ἃς γένῃ δι' ἐν ὀλίγον ἀκροατῆς, καὶ θέλει πληροφορηθῇ. Ἀς μὴ συγχέωμεν ὅμως ἐνλαυθαλοὺς ὀλιγωτάτους ἐκείνους, ὅσοι διὰ τὴν εὐμεθοδίαν των διεκρίθησαν.

Τί κάμνει λοιπὸν αὐτὸ τὸ σμῆνος τῶν αὐτομάτων διδασκάλων μας; Ἐρωτᾷ π. χ. τὸν μαθητὴν (διὰ νὰ περιορισθῇ μόνον ἐπὶ τοῦ τεχνολογικοῦ), τί εἶναι τὸ "Ἀρθρον" καὶ τοῦτο ἐπιτοπωλὺν εἰς μιζοβάρβαρον καὶ πρὸς τὸν μαθητὴν ἀκατάληπτον γλῶσσαν. Ὁ νέος ἀπροδιδάκτος εἰς τὰ ἀνήκοντα, λέγει αὐτολεξεῖ ἀπὸ στήθους τὸν μαθημένον ὅρισμὸν μηχανικῶς κατὰ τὴν δεῖνα Γραμματικὴν, τὸν ὅποιον οὐτ' αὐτὸς ἐννοεῖ, οὐτ' ὁ διδάσκαλός του ποτὲ ἔλαβε τὴν καλὸςύνην νὰ τὸν ἐξηγήσῃ. Μετὰ ταῦτα τὸν ἐρωτᾷ τὰ τρία λεγόμενα παρεπόμενα· καὶ οὗτος μὲ τὸν αὐτὸν αὐτοματισμὸν τοῦ διδασκάλου του κάμνει τὴν ἀπαριθμῆσιν μηχανικῶς πάλιν, ὡς ἀνερμηνεύτως τὰ ἔμαθε. Καὶ ἰδοὺ! τελειώνει τὴν τεχνολογίαν τοῦ "Ἀρθρου" ἐκείνης τῆς πρώτης ἡμέρας. Μετὰ τοῦτο, ὡς νὰ ἐτελείωσε πλέον τὴν τεχνολογίαν τοῦ "Ἀρθρου" κατὰ διδασκαλικὴν προσταγὴν, ὁ μαθητὴς παρακατιῶν διαβάσει τὸ κεῖμενον· καὶ ἂν συμπέσῃ ἢ ἐπομένη λέξις νὰ εἶναι ῥῆμα, παρενθὺς μετὰ γενναιότητος τὸν ἀρχίζει καὶ τὸν ἐρωτᾷ εἰς τὰ πρόσω μὲ τὸν ὅμοιον τρόπον, τί εἶναι ῥῆμα, πόσα παρεπόμενα ἔχει κτλ. κτλ., ὅ ἐστι τὸν καταναγκάζει νὰ ῥιψοκινδυνεύσῃ τὸ παρ' Ἰταλοῖς λεγόμενον salto mortale [θανάσιμον πῆδημα], καὶ τὸ πλέον παράδοξον καὶ ἀλόγον, ὅτι ὁ ταλαίπωρος μαθητὴς ἐρωτᾶται ν' ἀποκριθῇ π. χ. εἰς τὴν ἐγκλισιν ἢ διάθεσιν, ἐνῷ οὔτε τὸν ἐξηγήθησαν πρότερον τί εἶναι, οὔτε τί διαφέρει ταύτης ἐκείνη, ἴσως καὶ ἡ πρώτη φορὰ εἶναι αὕτη, καθ' ἣν τεχνολογεῖ ῥῆμα. Καὶ ἀκολουθῶς μὲ τὸν ὅμοιον τρόπον πάλιν ὑπερπηδᾷ εἰς τὸ τυχερὸν μέρος τοῦ λόγου τοῦ διαβάσματος, ὡς νὰ ἐτελείωσεν ἤδη καὶ τοῦτο· ὥστε, εἰς τοιαύτην παλίρροϊαν ἐρωτήσεων, ἐπισυμβαίνει πρὸς τὸν μαθητὴν ἀπαύδησις, ἀγῆδια, καὶ εἰς ὅλον τὸ ὕστερον ἀπαραίτητος τῶν μαθημάτων ἀποστρέφῃ.

Οἱ τοιοῦτοι διδάσκαλοι ἃς ἔχωσιν ἀνὰ χεῖρας τὴν ἀρίστην τοῦ Βυτμάννου ἐπιτομὴν, τὴν πλέον φιλόσοφον καὶ

μεθοδικὴν Γραμματικὴν οὗτοι θέλουν διαστρέφει καὶ ταύτην δὲν θέλουν βαθύνει παντελῶς εἰς τὸ πνεῦμα.. Δυνάμει νὰ εἰπῶμεν καὶ περὶ τούτων ὅτι ὁ περιώνυμος Βολταῖρος κατὰ τοῦ στοχαστικοῦ Μ. Πασχάλη περὶ τῆς κρίσεως τῶν ποιητῶν ὑπεραπολογούμενος: "Διὰ νὰ κρίνῃ τις ποιητὰς πρέπει νὰ εἶναι εὐαίσθητος, πρέπει νὰ ἐγεννήθῃ μετίνος σπινθῆρος πυρὸς ἐμψυχούντος, τοὺς ὁποίους θέλομεν νὰ ἐννοήσωμεν. [α], Ἀλλὰ δὲν ἐπιδέχονται εἰς τοιαύτην θεωρίαν; μάλιστα· καὶ θέλομεν ἐξευρεῖ ταύτην ἐπὶ τὴν μεθοδικὴν τῶν ἐπιστημῶν πρόοδον, κατὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ κανονισθῶσιν οὗτοι.

Ὁ μὲν Ἀριθμητικὸς π. χ. προβαίνει ἀπὸ τὰ ἀπλὰ εἰς τὰ σύνθετα. Πρῶτον διδάσκει τὴν ἀντίληψιν τῶν ἀριθμῶν ἐνὸς ἐκάστου κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν αὐτῶν καὶ τὴν γραφὴν, διδάσκει δηλαδὴ τὴν ἀρίθμησιν· δεύτερον μεταβαίνει ἐπὶ τὴν σύγκρισιν ἀνὰ δύο ἐκ τῶν ἤδη πρὶν ἐγνωσμένων ἀπὸ τὴν ἀρίθμησιν ἀριθμῶν διὰ νὰ εὕρῃ τρίτον τινὰ ἄγνωστον, ὁ ἔστι μεταβαίνει εἰς τὰ τέσσαρα· πᾶθ' τέλος πάντων ἀπὸ τὴν παράθεσιν ἀνὰ δύο ἀριθμῶν ἤδη μαθηθεῖσαν, μεταβαίνει ἐπὶ τὴν σύγκρισιν ἀνὰ τρεῖς πρὸς εὔρεσιν τετάρτου τινὸς ἄγνωστου, τουτέστι μεταβαίνει εἰς τὰς ἀναλογίας. Ἡ δὲ Λογικὴ, ἥτις μᾶς διδάσκει τὸν συνδυασμὸν καὶ ἐπομένως τὴν σύνταξιν τῶν ἰδεῶν μας, δὲν πράττει διαφορετικά. Πρῶτον μᾶς διδάσκει τὴν ἀντίληψιν τῶν ἐννοιῶν ἢ ἰδεῶν μας καθέκαστα· δεύτερον παραλαμβάνει δύο ἐννοίας καὶ τὰς συγκρίνει, καθύσων συμφωνοῦν ἢ διαφωνοῦν, καὶ ἐντεῦθεν ἡ κρίσις ἐνδιαθέτως, πρῶτασις γραπτῶς ἀπὸ τὴν ἀντεξέτασιν δύο ἰδεῶν, μεταβαίνει ἐν τέλει εἰς τὴν ἀντεξέτασιν τριῶν, ἐξ ὧν συλλογισμὸς. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀκριβεστάτη ἀπάντων, ἡ ἀψευδὴς καὶ θεία Γεωμετρία, οὕτω προοδεύει. Προταχθέντα τῶν ἀρχῶν τῆς, ἀξιομάτων δηλαδὴ, ὁρισμῶν σημείων, γραμμῆς, σώματος κτλ., πραγματεύεται πρῶτον περὶ συμπτώσεως ἀνὰ δύο ἢ καὶ πλειοτέρων γραμμῶν, καθύσων δὲν περικλείουν διάστημα ἢ ἐμβαδόν· δεύτερον περὶ συμπτώσεως ἀνὰ πλειοτέρων, καθύσων ἀποτελοῦν ἐμβαδόν, ἔστι περὶ ἐπιφανειῶν, τέλος πάντων περὶ στερεῶν. Ὡς προβαίνουν ἔπασαι ἀπὸ τὰ εὐκολώτερα εἰς τὰ δυσκολώτερα, ἀπὸ τὴν ἀποδεικτικὴν μάθησιν ἐνὸς ἐγνωσμένου ἤδη εἰς τὸ προσεχὲς ἄγνωστον ἀνευ πηδημάτων. Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ μέθοδος.

Πρέπει λοιπὸν καὶ οἱ διδάσκαλοί μας νὰ προβαίνωσιν ἀπὸ τὰ εὐκολώτερα εἰς τὰ δυσκολώτερα χωρὶς θανάσιμων πηδημάτων, καὶ ἐν ὧν ὁ μαθητὴς δὲν μάθει καλὰ ὡς μίαν γεωμετρικὴν πρόλασιν τοῦτο τὸ ὑπ' ὀφθαλμοῦ εὐκολώτερον μέρος λόγου, νὰ μὴν ἐπιχειρῶνται τὸ προσεχὲς δυσκολώτερον. Ἀλλως δὲ, καὶ ἀφοῦ ἀνδρωθῶσι τῇ Θεσίᾳ ἡλικίαν οἱ νέοι, οὐδ' αὐτὸς τῆς Ἀριάτης ὁ μῦθος δύναται νὰ τοὺς ἀπαλλάξῃ τοῦ πολυπλοκωτέρου τούτου λαβυρίνθου τῶν γραμματιστῶν.

Τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1828, ἐν Αἰγίνῃ.

Χ. Π. Παμπουλάκης

(α) Id. Henriade par Voltaire, poème de l'Épique sur la Poésie Epique, pag. 265. ΚΑΔΑΡΙΑΔΗΜΙΑ